

*fenéig,
koszlott katlan módra,
benyelte
és
kiokádta
az elszürkült fejű utasokat,
metaforikus hely volt, lett köröttem,
különösen '89-ben,
hiába tudtam, már akkor is, hogy hiábavalóan,
mégis mentem-mondtam,
és elkábulva a foglalkozás mákonyától,
még holmi jóérzés is futkosott bennem,
szinte hittem
a térség-változásban,
de ahogy ma átbukdácsoltam az akadálymentesített terep hepe-hupáin,
át a koldusok, virágárusok sorfalán,
el a lila-rózsaszín műanyagból öntött ülőkék mellett,
és pillantásom a tér új névtáblájára esett,
elhűlve dűnnyögtem, reménytelen eset –
ez most is metafora tér.*

Azaz: Moszkva tér, versek kiindulópontja, Horgas Béla egyik központi provinciája, átjáró terület, emlékezet-híd, koldusokkal és virágárusokkal tűzdelt légzőtér, innen ágaznak el a tépelődés foszlányai, ide száll néha a kálmáncai bakterház is, hogy aztán a *megélt képzelet* varázsának segítségével belső utakra térjen, eszébe jusson ez-az, néha titkok, *kimondhatatlan mezők*, mindez a város földrajzához igazítva, hiszen közel a Mammut és a Fény utcai piac, a Retek utca és a pék, ahonnan évek – évtizedek! – óta vásárolja a kenyeret. De ezek csak tájékozódási pontok, jelzőbóják, útelágazások a megélt rendszer csapdái és a küzdelmek színterei felé. Ilyen *tartalmas* a Moszkva tér, a lélek széljárásainak helye, ballisztikus kilövőpálya – és földreszállás.

a költészet titkos áramlása

Úszom, tempózok e vers-óceánban és észreveszem, hogy Horgas Béla jónéhányszor erre a Metafora térre irányít, nem tudom, miért van ennyire közel

hozzám a színtér, hiszen lehetne az ugyancsak többször megénekelte Rózsák tere is, ahol – évfolyamtársak lévén – egymásba ütközhattünk hétkerületi létünk folyamán, de ez talán a költészet titkos áramlása; leadók és láthatatlan antennák kapcsolata, impressziós légörvény, meg aztán *az öregedés felvizez* – ad némi magyarázatot e kései jelenségre életünkben, s ha a Metafora téren összegyűjtött tapasztalat-halmaz cementbe rögzíthető, akkor egy másik versből a Moszkva térre szálló mondat lehet a véset: „*Megélni és megérteni a történéseket*”.

kép | jasondavies.com